

מ"ת 23692/08/17 - מדינת ישראל נגד נתנאל זיקרי, בן מרדכי אפללו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 23692-08-17 מדינת ישראל נ' זיקרי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 316560/2017

בפני
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לואי עזאם

נגד
המשיבים

1. נתנאל זיקרי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת
2. בן מרדכי אפללו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם על רקע כתב האישום המייחס להם לכאורה ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין.

2. בתמצית - נטען, כי ביום 19.7.17, בשעות הלילה, בסמוך לקיבוץ משמר הנגב, פגע המתלונן באמצעות רכב מיניבוס בו נהג בחלקו האחורי של רכב המיצובישי בו נסעו בני משפחתו של המשיב 1 וארוסתו של המשיב 2. נטען, כי לאחר שאחת מנוסעות רכב המיצובישי התקשרה אל המשיב 1 והזעיקה אותו למקום האירוע, הגיעו המשיב 1 והמשיב 2, אשר שהו אותה עת בחתונה שהתקיימה בקיבוץ משמר הנגב, למקום התאונה כשהם מצוידים בסכינים.

נטען, כי המשיבים יצאו מהרכב רצו לכיוון המתלונן ודקרו אותו בעין ובחזה. המתלונן נכנס לרכבו ונמלט לקיבוץ, המשיבים דלקו אחריו, חסמו את יציאתו משער הקיבוץ ובהמשך התנפלו עליו בשנית, דקרו אותו מספר פעמים והכו אותו באגרופים. בהגיע רכב משטרה לשער הקיבוץ, נמלטו המשיבים ברכבם והמתלונן פונה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי.

3. ביום 28.8.17 קבע בית המשפט (כב' השופט ש. פרידלנדר) דבר קיומה של תשתית ראייתית לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. עם זאת, באשר לעוצמתה נקבע כדלקמן:

"חל כרסום מסוים בתשתית הראייתית בשל החולשה בזיהוי המסתמך על סרטוני האבטחה. כרסום זה- בהשוואה לאמור בבקשה המתבססת עליו במידה רבה- אינו מהותי לגבי המשיב 1, בשל קיומן של ראיות אחרות לכאורה המזהות אותו באופן מובהק. אולם, הוא מהותי יותר לגבי המשיב 2, בשל אי קיומן של ראיות אחרות המזהות אותו באופן מובהק, מלבד ראיות נסיבתיות". המשיבים הופנו לקבלת תסקירים אשר ייבחנו היתכנותן של חלופות מעצר וכן היתכנות מעצרים במתכונת של איזוק אלקטרוני.

4. מהתסקיר בעניינו של המשיב 1 עולה כי המשיב בן 27, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו באילת, עבד בעסק הסעות בבעלות אביו ושוחרר מעונש מאסר ממושך בשנת 2014. בפני שירות המבחן, דיווח המשיב על שימוש מזדמן בסם מסוג "גראס", מסר כי מתקשה הוא להפסיק בכוחות עצמו את השימוש

בסם והביע רצון להיעזר בקשר טיפולי לשם כך.

באשר להערכת רמת המסוכנות- שירות המבחן התרשם מאדם אשר רכש והפנים בסביבתו החברתית השולית דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים ועבריינים כאשר למסגרת המשפחתית השפעה ויכולת מועטות להצבת גבולות ולהימנעותו מהתנהגות עוברת חוק. כן התרשם השירות מכך שענישה מחמירה של מאסר ממושך בגיל צעיר, לא הצליחו לסייע בהפנמת גבולות כפי שבאו לידי ביטוי בהמשך מעורבותו בפלילים גם לאחר שחרורו ממאסר. לאור האמור ולאור השימוש שעושה המשיב בסמים העריך שירות המבחן כי קיימת אצל המשיב **רמת סיכון גבוהה** להישנות התנהגות עוברת חוק ולהיחשפות למצבי סיכון וכי מידת החומרה של התנהגות אלימה מצדו עלולה להיות **קשה**.

חלופת המעצר שנבחנה- בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו באילת בפיקוח אמו, דודו ואחותו (להלן: "החלופה המוצעת" ו"הערבים המפקחים" בהתאמה). שירות המבחן נפגש עם הערבים המפקחים והתרשם כי הינם אנשים רציניים ואחראיים, המבטאים עמדה מגנה ביחס למעורבותו של המשיב בפלילים וכי מבינים הם את הצורך בתפקוד סמכותי ואסרטיבי כלפיו. לאור האמור, ועל אף אופי וחומרת המעשים המיוחסים למשיב ומאפייני אישיותו, העריך שירות המבחן, כי יש ביכולתם של הערבים המפקחים, לצד שילובו של המשיב במסגרת טיפולית, בכדי להפחית את רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב ועל כן בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו לחלופה המוצעת לצד צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

5. **מהתסקיר** בעניינו של **המשיב 2** עולה כי המשיב בן 27, רווק, התגורר עובר למעצרו עם בת זוגו בבית הוריו באילת ועבד כמציל בברכה בבית מלון.

באשר להערכת רמת המסוכנות- שירות המבחן התרשם מבחור צעיר בעל יכולת לתפקוד תעסוקתי תקין אשר נמצא במערכת יחסים זוגית קבועה ומתמשכת ובעל מערכת תמיכה משפחתית. לצד זאת, התרשם שירות המבחן, כי המשיב מתקשה בבחינת דפוסי חשיבה מכשילים ואלימים בהתנהלותו ומתקשה להכיר במאפיינים אלו באישיותו. על כן ולאור כך שהמשיב התקשה בעבר להיעזר בקשר עם שירות המבחן כנדרש וכן להיעזר במסגרת טיפולית ולאור כך שגם הליכי משפט וענישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות לא הצליחו לסייע למשיב בהפנמת גבולות, העריך שירות המבחן, כי קיימת אצל המשיב **רמת סיכון גבוהה מאד** להיחשפות למצבי סיכון, להישנות התנהגות עוברת חוק בכלל ולהתנהגות אלימה ופוגעת בפרט, שמידת חומרתה עלולה להיות **קשה**.

חלופת המעצר שנבחנה- בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו באילת בפיקוחם של אביו, אחותו ובת זוגו של המשיב (להלן: "הערבים המפקחים") שירות המבחן נפגש עם הערבים המפקחים והתרשם, כי הינם אנשים רציניים ואחראיים, סמכותיים ביחס למשיב ומבינים את משמעות תפקיד הפיקוח. ציין שירות המבחן, כי הערבים המפקחים ביטאו הסכמתם לשמש עבורו כמפקחים לרבות באם יעצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני והביעו הבנתם בדבר תנאי מעצר במתכונת זו. לאור התרשמות שירות המבחן מטיב הערבים המפקחים ולאחר ששקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים בא שירות המבחן בהמלצה להורות על מעצרו של המשיב במתכונת של פיקוח אלקטרוני בכתובת המוצעת תחת פיקוחם האנושי של הערבים המפקחים.

6. בדיון שנערך בפניי, עתר ב"כ **המשיב 1** לאמץ את המלצת שירות המבחן ביחס למרשו. לשיטת ב"כ המשיב 1, המלצתו החיובית של שירות המבחן לצד הכרסום בראיות עליו הצביע כב' השופט פרידלנדר

בהחלטתו, ולאור טיב הערבים המפקחים והיותה של החלופה רחוקה גיאוגרפית ממקום מגוריו של המתלונן- מצדיקים שחרורו של מרשו לחלופה המוצעת. **ב"כ המשיב 2** טען כי לאור הכרסום בראיות עליו הצביע כב' השופט פרידלנדר בהחלטתו, יש להורות על שחרורו של מרשו לחלופת המעצר שנבחנה ולא להורות על מעצרו במתכונת של אזוק אלקטרוני- כפי שהמליץ בסופו של יום שירות המבחן ביחס למרשו.

7. **ב"כ המבקשת** מנגד, חזרה על בקשתה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. לשיטתה, נתונים של המשיב לרבות עברם הפלילי הקודם, טיב העבירות המיוחסות להם ונסיבות ביצוען, וכן הערכת שירות המבחן כי מן המשיבים נשקפת מסוכנות גבוהה מאד, אינם מאפשרים מתן אמון במשיבים שהינו תנאי בסיסי לבחינת חלופות מעצר בעניינם. לאור כך, עתרה ב"כ המבקשת לדחות את המלצת שירות המבחן הן ביחס למשיב 1 והן ביחס למשיב 2. עוד עתרה לדחות את טענת ב"כ המשיב 1 בנוגע לכרסום, שכן כב' השופט פרידלנדר קבע, כי הכרסום בנוגע למשיב 1 אינו מהותי, להבדיל מעניינו של המשיב 2.

דין והכרעה

8. אין חולק, כי כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות חמורות - חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. עבירות המעידות על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם לשלום הציבור.

9. ביחס לעבירות אלו נקבע לא מכבר, כי בהעדר נסיבות מיוחדות, דינו של העושה שימוש בסכין כדי לפגוע באחר, הוא מעצר עד תום ההליכים (ראו: בש"פ 876/08, בש"פ 2181/94, בש"פ 5443/03). יחד עם זאת, ואף בעבירות החמורות על בית המשפט לבחון האם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" כאמור בסעיף 21 לחוק המעצרים.

כן עמדה הפסיקה זה מכבר על הזיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר. בהשאלה מתורת הסעדים הזמניים במשפט האזרחי, קיימת "מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך, ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד-משמעיות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר (ראה לעניין זה בש"פ 5140/98, בש"פ 5837/00 ובש"פ 8320/00)

באשר להמלצות שירות המבחן- נקבע, כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן שכן השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם.

10. על רקע מבחנים אלו, אבחן האם חלופת המעצר שהוצעה ונבחנה בשירות המבחן עבור המשיב 1 והאם מעצרו של המשיב 2 במתכונת של אזוק אלקטרוני בכתובת המוצעת שנבחנה על ידי שירות המבחן לצד פיקוח אנושי, יש בהם כדי ליתן מענה הולם לרמת המסוכנות הנשקפת מן המשיבים.

עמוד 3

11. מעובדות כתב האישום עולה כי המשיבים, בשל דבר של מה בכך, היכו את המתלון באכזריות ודקרו אותו בסכינים איתם הגיעו למקום האירוע, ומשהגיע רכב משטרה למקום האירוע, נמלטו מהמקום. כן עולה מעובדות כתב האישום כי כתוצאה ממעשיהם של המשיבים המתלון "**התמוטט ארצה ופונה לבית החולים "סורוקה" כשהוא סובל מפצע דקירה בבית החזה משמאל, לצרציה עמוקה בקוטב עליון של הכליה שמאלית, מספר חתכים במותן שמאל, חתך שטחי בגב מותני שמאל, תפיחות של שריר בגב השמאלי, המטומה בגבו וחתך באזור העין הימנית**". סבורני כי טיב עבירות אלו ונסיבות ביצוען כלפי מתלון עמו אין למשיבים קשר קודם ובגין עניין של מה בכך, מלמדים על מסוכנות רבה הנשקפת מן המשיבים, מסוכנות המתגברת לנוכח ביצוע לכאורה של עבירות אלו כאשר תלוי ועומד כנגד המשיבים מאסר על תנאי שלא לעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע וכן לנוכח עברם הפלילי.

12. מעיון בגיליון הרשעותיהם של המשיבים עולה כי **המשיב 1** ריצה מאסר למשך 5 שנים בגין עבירה של ניסיון רצח וכאמור תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת פשע. בנוסף, עברו הפלילי כולל הן הפרעה לשוטר, שימוש בסמים ושבל"ר.

למשיב 2 עבר פלילי הכולל עבירות איומים ותקיפה סתם ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע. כן ריצה המשיב בעברו מאסר בעבודות שירות בגין עבירות סמים.

13. אשר למאפייני אישיותו של המשיב 1- גם אלו מקשים על מתן אומן. על פי התרשמות שירות המבחן המשיב, הנוהג להשתמש בסמים, רכש והפנים בסביבתו החברתית השולית דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים ומתקשה לבסס התנהלות ערכית ולתפקד באופן שקול במצבי סיכון. שירות המבחן התרשם כי הן הליכי משפט ואף מאסר ממושך בגיל צעיר לא הצליחו לסייע למשיב בהפנמת גבולות. בסיכום הדברים, העריך שירות המבחן כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה כאשר מידת החומרה של התנהגות אלימה מצדו עלולה להיות קשה.

המשיב 2- על פי התרשמות שירות המבחן, המשיב מתקשה בבחינת דפוסי חשיבה והתנהגות מכשילים שוליים ואלימים בהתנהלותו, ואף הליכי משפט וענישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות לא הצליחו לסייע בהפנמת גבולות וביצירת אפקט הרתעתי. בסופו של יום, העריך שירות המבחן כי מן המשיב נשקפת רמת סיכון גבוהה מאוד להיחשפות למצבי סיכון, להישנות התנהגות עוברת חוק בכלל ולהתנהגות אלימה בפרט, שמידת חומרתה עלולה להיות קשה.

14. לגבי החלופות שנבחנו- ביחס **למשיב 1**- אומנם שירות המבחן התרשם כי הערבים המפקחים הינם אנשים אחראים, רציניים וסמכותיים, המבינים את משימת הפיקוח, זוהי נקודת האור העיקרית בתסקיר, אולם לטעמי לא ברור כיצד מתיישבת בסופו של יום המלצת שירות המבחן לשחרור המשיב לחלופה עם התרשמותם ממאפייניו הקשים של המשיב, עברו הפלילי המכביד, וכן התרשמותם מכך שלמסגרת המשפחתית השפעה ויכולות מועטות להצבת גבולות עבור המשיב ולהימנעותו מהתנהגות עוברת חוק.

באשר למשיב 2- שירות המבחן התרשם כי הערבים המפקחים- בני משפחתו ובת זוגו הינם אנשים רציניים אחראיים ומשמעותיים עבור המשיב. שירות המבחן התרשם כי הערבים המפקחים יוכלו לספק פיקוח סמכותי

רציף אשר לצד פיקוח אלקטרוני עשויי לאיין את רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב ועל כן בא בהמלצה להורות על מעצרו במתכונת של אזוק אלקטרוני.

עוד באשר למשיב 2 - הערבים המפקחים התייצבו בפניי בית המשפט וחזרו על רצונם והסכמתם לשמש כערבים וכמפקחים על המשיב בכל תנאי אשר יוטל על ידי בית המשפט- בדומה לשירות המבחן אף בפניי בית המשפט הותירו הערבים רושם חיובי, בדבר התאמתם למשימת הפיקוח אותה מעוניינים הם לקחת על עצמם.

15. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים וכן עיינתי בתסקירי שירות המבחן שהוגשו וכן בהחלטות קודמות בעניינם של המשיבים הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לאיין באופן הולם את המסוכנות הרבה הנשקפת מן **המשיב 1**, הנלמדת מטיב העבירות המיוחסות לו, חומרתן ונסיבות ביצוען לכאורה, בשילוב מאפייני אישיותו וכן השימוש שנוהג הוא לעשות בסמים, עברו הפלילי המכביד, באמצעות חלופת המעצר שנבחנה. אשר על כן, **הנני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.**

16. **באשר למשיב 2** - אומנם הן מאפייניו, עברו הפלילי וחומרת העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען מלמדות על מסוכנות רבה. אולם לאור האבחנה שערך כב' השופט פרידלנדר בהחלטתו לפיה קיים ביחס למשיב זה כרסום משמעותי בחומר הראיות, ראיתי לנכון לבכר מעצרו במתכונת של פיקוח אלקטרוני אשר מידת הגבלתו על חירותו של נאשם פחותה ממעצר של ממש ולהורות על מעצרו של המשיב במתכונת זו ובכפוף לקבלת חוות דעת הממונה על האזוק האלקטרוני, כי הכתובת המוצעת למעצר במתכונת של אזוק אלקטרוני ישימה, לצד פיקוח אנושי והפקדה כספית משמעותית.

17. אשר על כן, הנני מורה כדלקמן:

א. **ביחס למשיב 1** - מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ב. **ביחס למשיב 2** - הדיון יידחה לקבלת חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני ליום 03.10.2017 שעה 10:00.

ג. המשיב 2 יובא לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יישלח למפקח על האזוק האלקטרוני וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.